

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 9

NOVEMBER 1951

5. årgang

Den store verdenskatastrofe

Om høsten ser vi at blomstene visner og bladene faller. Døden gjør sin gjerning både ute i naturen og ellers. Da blir det naturlig å tenke på den store høst — når himmel og jord skal forgå, som Jesus sier, og alle mennesker både levende og døde skal stilles fram for Guds domstol. Det vil nok bli en underlig dag for oss alle sammen.

Vi vet ikke datum og årstall for denne dagen. Vi vet bare — etter Jesu ord — at den skal inntreffe ved avslutningen av dette verdensløp. Mange har ventet i årevis på denne dagen, men ennå er den ikke kommet. Det forhindrer imidlertid ikke at den nærmer seg hurtig. Heller ikke vet vi hva årsaken til denne store, ytre katastrofe skal bli. Der har vært satt fram forskjellige teorier om dette. For en del år siden regnet noen med at et stort himmellegeme — en komet — skulle kolliderer med vår jord og forårsake katastrofen. — I våre dager har en vært inne på den tanke at menneskene selv kan komme til å fremkalle det forferdelige, f. eks. ved atombombe. De setter uhyre krefter i sving, ja, så enorme at de ikke på noen måte er herre over dem. Og når disse først er satt i bevegelse, kan intet menneske temme dem. Hele jorden brenner opp.

Hvorledes det ytre vil komme til å arte seg har imidlertid mindre å bety. Hovedsaken er at det skal skje, og det i Guds time.

I Lukas evang. 21, 25 ff. står det: «Der skal skje tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene engstes i fortvilelse

når hav og brenninger bruser, mens mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som kommer over jorderike; for himmelens krefter skal røkkes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med kraft og megen herlighet.»

Da blir det bare spørsmål om en ting. Er du rede til å møte din Gud? Vi skal nemlig fram for Gud til det store oppgjør alle sammen. Avlegge regnskap for alt i vårt liv. — Høste i forhold til det vi har sådd. — Guds ord sier at «den som sår i sitt kjød, skal høste i fordervelse av kjødet; men den som sår i ånden, skal høste evig liv av ånden.» Gal. 6, 8.

Da vil det vise seg at det var vårt liv på jorden som ble det avgjørende — vårt forhold til Gud og hans sønn Jesus Kristus — om vi hadde levet i tro og lydighet mot Ham eller ikke. — Den som da kjenner Jesus Kristus som sin Frelser og Konge, fordi han har tatt imot Ham i livet og fulgt Ham, den sjel kan være frimotig ved det store møte, for Jesus kjenner også sine igjen. Han sier i Johs. 10, 14: «Jeg kjenner mine og kjenner mine av mine.» For Jesu venner vil det bli et gledelig møte — en forløsningens dag. Da skal de få ombytte jordens kår med saligheten hjemme hos Ham som de trodde på hernede.

Men for de andre blir det akkurat det motsatte. De som på jorden ikke ville ta i mot Jesus som sin Frelser, høster også hva de sådde. De høster fordervelse av kjødet; og

FLYKTNINGENE

Våre nye venner

I dag, den 15. november 1951, kom det lenge ventede flyktningepar til Spydeberg. En av flyktningekomiteens medlemmer hos oss hentet dem på stasjonen og bragte dem til sitt nye hjem på Mørk pleiehjem.

Vi vil straks presentere dem for våre lesere, så alle kan få litt kjennskap til disse to som fra nå av skal bli våre sambygdinger og om mulig venner med oss alle. Planen er nemlig den at disse to skal bli her i Spydeberg resten av sitt liv og bli forpleiet for bygdens regning. Dette har Spydeberg herredstyre fattet vedtak om — etter søknad fra bygdens flyktningekomite og med tilråding av forsorgsstyret. — Vi bringer med dette en takk til herredstyret, som dermed har tatt på seg ansvaret ved denne betydelige oppgave. — I grunnen er det også gilt å vite at på denne måten får vi alle sammen høve til yte vårt bidrag for å lindre noe av den nød og det savn som siste verdenskrig har forårsaket. Under krigen slapp vi i Spydeberg meget lett og hadde liten føling på nært hold med krigens forferdelige lidelse, nød og sorg. Det var derfor sikkert en stor glede for mange i vår bygd at også Spydeberg nå ble med blant dem som er villig til å gjøre noe på dette felt.

De to som er kommet heter: *Mikkel Toime*, født den 11/5—1891 i Estland, og hans hu-

de må gå bort fra Ham som de før ikke ville ha noe med å gjøre.

Det gis bare disse to muligheter. I evigheten blir det i forhold til det enhver av oss valgte på jord. Det er altså du og jeg som selv avgjør hvor vi skal tilbringe evigheten.

Vår Bibel sier nemlig tydelig og klart at Gud ønsker ingen synders død, men at alle skal omvende seg og leve. Jfr. Ezekiel 33, 11.

Gud kaller på oss alle, ja, Han ber oss inn-trengende om å komme mens det er tid. Den som da ringakter kallet og går bort fra Gud her i tiden, må selv ta ansvaret når det på den store dagen lyder: «Jeg kjenner deg ikke. Jeg har aldri kjent deg.»

For den som får et slikt møte med den rettferdige Gud på dommens dag, blir det sikkert en forferdelig stund. — ja, en katastrofe som aldri kan gjenopprettes. — Derfor skal det ropes så langt som mulig: «Sørg for at noe slikt ikke skal hende deg!»

Den store verdenskatastrofe kan bli «himmelstigen» for hver den som virkelig vil til Gud!

stru Martha Toime, født den 30/4—1893 i Estland. Disse to har vært gift siden 1919. De er altså ikke riktig gamle mennesker, hvorfor de egentlig ikke hører hjemme på et gamle- eller pleiehjem, men mannen hadde et hjerteonde, som uttagelseskomiteen hadde lagt så megen vekt på at den ikke ville sende ham til vanlig arbeid i fremmed land. — Selv fortalte de at begge to under hele flyktningetiden, fra 1944 og til nå ikke noen gang hadde vært så dårlige at de måtte på sykehus. Litt forkjølte kunne de vel ha vært et par dager, men ellers intet av betydning. Dette lot de til å mene var en Guds styrelse.

Begge to ser kjekke og bra ut. De syntes å være meget omgjengelige, høflige og greie, og fruen ville gjerne ha noe å gjøre. Hun hadde vært vant til å arbeide, og fant det nærmest meningsløst om hun allerede nå skulle «legge årene inn».

Imidlertid har de siden 1944 gjennomgått meget, oppholdt seg i flyktningeleire i lange tider, hvorfor de nå trenger til å hvile ut og komme til krefter. De var nå kommet med fly fra München til Oslo og derfra med tog til Spydeberg. Selv fortalte de at de tilhørte den evangelisk-lutherske kirke, og de lot til å være meget religiøst interesserte. — Foruten sitt morsmål, estnisk — snakket de begge to tysk, noe russisk, mannen også en del engelsk.

Fruen fryktet visstnok for at det kunne bli ensomt på Mørk, da hun var vant til byforhold. Mannen var av naturen noe anderledes og mente det ville være godt å få det rolig. — Vi vil også håpe at de må finne seg vel til rette blant oss og komme til å trives riktig godt. Dertil vil vi be dere alle om å hjelpe. De som kan snakke litt tysk, bør ta en tur og hilse på dem, så ensomheten ikke skal bli trykkende. Vi må jo komme i hu at disse er revet bort fra sitt fedreland, fra alle kjente og kjære og plantet ned blant bare fremmede. Det er således ikke å undres over at det føles ganske sterkt.

Derfor ønsker vi å si til alle som har høve til det: Avlegg dem en visitt eller send dem en liten hilsen, etter som det passer. De setter stor pris på å bli møtt med hjertelig og forståelse. Mannen uttalte allerede første dagen at han var dypt rørt over den gode mottagelse de hadde fått, både ved ankomsten til Oslo og i Spydeberg. — Et fast og varmt håndtrykk teller i en slik situasjon. — På Mørk vil de også sikkert bli stelt godt med. Det er vi fullt forvisset om. Imidlertid bør vi andre ikke overlate alt til dem

derute, men gjøre vårt til at disse to innflyttere kan komme til å føle seg vel iblant oss.

Altså: Ta dem med i dine bønner, send dem en hilsen eller avlegg dem et besøk ved leilighet. Spesielt vil vi be om at mange vil huske dem med en julehilsen — et julehefte, et julekort eller liknende — ved denne første jul i deres nye «fedreland».

Det ser ikke ut til at de mangler klær eller sådant noe. De hadde bra med tøy, både på seg og med seg, og meget mer skulle de få siden når den egentlige bagasjen kom fra Oslo.

Med dette anbefaler vi så disse to flyktninger til alle i Spydeberg og håper at hver og en i vår bygd vil gjøre sitt til at de må komme til å føle seg som blant venner og få en lys og god tid i blant oss!

Kirkelig ungdomstevne

Det er nå blitt tradisjon med kirkelig ungdomstevne i vårt prosti. Ungdom fra de forskjellige prestegjeld, fra Skiptvet i syd til Nesodden og Kolbotn i nord, får derved anledning til å møtes og være sammen om det som for oss alle skulle være det første og største. Dette er en stor ting, og vi ønsker at ungdommen også i framtiden vil slutte opp om disse stevner.

Denne gang ble stevnet holdt i Oppegård prestegjeld og i Kolbotn kirke om formiddagen og om ettermiddagen i losjelokalet «Skogland» samme sted. Herfra reiste også en flokk ungdom. Det ble i allfall så pass mange at flokken fra Spydeberg var nr. 2 i antall av de tilreisende. — Det vil vi i farten si takk for. Takk til dere unge som reiste!

Stevnet tok til med gudstjeneste kl. 11 i Kolbotn kirke. Der talte den unge presten Andreas Borch Sandsdalen. Mange unge var til stede, og det var stort å se at så mange unge knelte om nattverdbordet.

Fellesmiddagen på «Skogsland» ble også noe av en feststund; ikke for matens skyld nettopp — skjønt også den var god — men for samværet, samfunnets skyld.

Kl. 16 var det fest på «Skogsland» med tale av pastor Røyeng og hilsener fra de forskjellige prestegjeld. De unge var flinke til å frembære hilsen fra sin hjembygd og avlegge sitt vitnesbyrd. Sikkert noe som er av stor betydning for dem selv og andre unge som kanskje ikke har så stor frimotighet.

Hjemreisen for flokken fra Spydeberg foregikk på forskjellig måte. Noen reiste med Goldenheim-bussen, en del reiste til Oslo først og tok derfra toget eller Skiptvet-bussen. Og hjem kom de i god behold, en gild og god opplevelse rikere.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf 8

Bibelleseplan

I dag har jeg nettopp fått tilsendt Menighetsbevegelsens bibelleseplan — tekster og emner — til hver dag i året 1952.

Denne leseplan er ment som en hjelp for dem som ønsker planmessighet i sin bibellesning. Dette er også absolutt å anbefale. Det kan nok være bra å lese et løsrevet kapittel, hvorsomhelst, i Bibelen hver dag, men enda bedre er det å lese et bibelsk skrift fortløpende med ett kapittel hver dag.

Unge bibellesere tilrås å begynne med Det nye testamente, hvis de ikke følger noen bestemt leseplan. Når de så er ferdige med dette og tar fatt på Det gamle testamente, får de se dette i lyset fra Det nye. Og slik er det at det bør sees.

Den som vil følge den ovenfor nevnte leseplan, blir straks ført inn. Også i Det gamle testamente på en grei måte og får derved en god innføring og plan i sin bibellesning.

Dette lille hefte koster 50 øre og er å få kjøpt i Menighetsbevegelsens Forlag, Collets gate 43, Oslo.

Skriv straks etter planen, så du får den i god tid før 1. januar 1952.

Red.

Gaver til Menighetsbladet

Arne Liverud kr. 10.—. Johs. Egeland kr. 20.—. Anna Trollerud kr. 10.—. Eira Andersen, Skiptvet kr. 10.—. Einar Karlsen kr. 10.—. Karoline Moa kr. 10.—. Ellinor & John Hvidsten kr. 10.—. I. & R. Tonerud kr. 10.—. Oskar Molle kr. 10.—. Hilda Tomasgaard kr. 10.—. Anton Neset kr. 10.—. Sverre Skårud kr. 10.—. Frøken Greve, Mørk kr. 10.—.

Hjertelig takk alle sammen!

Gudstjenester

1. søndag i Advent — 2. desember kl. 11: Høymesse i Hovin kirke med preken av bibelskolleforstander Ødegård. Buss fra Svenneby.
2. søndag i Advent — 9. desember kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10.15 om Knapstad og Bjaberg.
3. søndag i Advent — 16. desember kl. 11: Gudstjeneste i Heli kapell.
4. søndag i Advent — 23. desember kl. 11: Familiegudstjeneste med juletre i Spydeberg kirke. Kirkebuss.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverar — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og fleisk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231</p>